

Az ítéltábla dr. Sáray András ügyvéd által képviselt **I.r., II.r. felpereseknek** jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében, a Szombathelyi Törvényszék 2012. december 10. napján kelt 17.P.20.542/2011/50. számú ítéletével szemben, az alperes által 51. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes kamatfizetési kötelezettségének kezdő időpontjaként 2010. március 31. napját határozza meg.

Kötelezi az alperest, hogy 8 napon belül leletezés terhe mellett rójon le 71.192.- (Hetvenegyezer-egyszázkilencvenkettő) forint eljárási illetéket, amelynek viselésére is köteles.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a "A"bank Zrt. ... számlára utalással 100.000.-(Egyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően fizessen meg a "A"bank Zrt. számlára utalással 8.405.225.-Ft összeget, 5.800.000.-Ft után 2010.február 2. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, 89.400.-Ft perköltséget, valamint a ... számlára utalással 420.260.-Ft + ÁFA ügyvédi költséget.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékes adóigazgatóság külön felhívására 504.315.-Ft eljárási illetéket, a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására pedig 423.860.-Ft feljegyzett szakértői díjat. Kimondta, hogy 101.685.-Ft eljárási illeték és 86.815.-Ft szakértői díj az állam terhén marad.

Megállapította, hogy a **helység 1-i** belterület ... hrsz.-ú, a "**Helység' 1**, ... szám alatt elhelyezkedő, hétvégi ház és udvar megnevezésű 316 m2 alapterületű ingatlan $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban a felperesek tulajdonában áll. Az ingatlanra a magyarországi "A"bank Zrt. javára

16.000 € kölcsön és járulécai erejéig jelzálogjog és ennek biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom került bejegyzésre.

A felperesek a nyaralót 2003. évben 4.200.000.-Ft vételárért vásárolták. A lejtős, erdős terepen elhelyezkedő, többszintes ingatlan alsó részén terméskőből falazott, vasbetonfödémű pince található, amely fölött fémvázaz épületrész, amögött favázaz, könnyűszerkezetes, a hatályos szabványoknak már nem megfelelő hőszigeteléssel ellátott, fűthető házrész helyezkedett el. Az épületet síkpalatető borította.

Az ingatlan 2010. február 7. napján leégett. A hagyományos szerkezetű pincerész részlegesen sérült, a vasbetonfödém a tűzoltás következtében elázott és a felette lévő épületrészek tönkremenetele miatt felülről folyamatosan átázik.

Az alperes felkérésére eljáró **"B"** szakértő a leégett felépítmény földtulajdon nélküli forgalmi értékét 2010. február 26-án 800.000.-Ft-ban, a teljes ingatlan forgalmi értékét 2011. szeptember 1-én 4.300.000. Ft összegben határozta meg. A nemperes eljárás során kirendelt **"C"** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő az ingatlan forgalmi értékét 2011. március 18. napján 8.900.000.-Ft-ban állapította meg.

A perben kirendelt **"D"** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a megsemmisült épület és a telek káresemény időpontjában aktuális forgalmi értékét 7.500.000.-Ft-ra becsülte. Az ingatlan forgalmi értékét a szükséges romeltakarítás után 900.000.-Ft-ban, jelenlegi forgalmi értékét 850.000.-Ft-ban jelölte meg. Az ingatlanon fellelhető épületmaradvány káreseménykori forgalmi értéke 300.000.-Ft, jelenlegi forgalmi értéke 250.000.-Ft.

Az ingatlan fedőanyaga azbeszt tartalmú, ezért veszélyes hulladéknak minősülő síkpala volt, amely a tüzeset következtében az ingatlan környékén szétszóródott, az avarral borított talajba belefürödött. A palahulladék összegyűjtése és az egyéb szükséges romeltakarítás csak veszélyes hulladékok kezelésével és elhelyezésével foglalkozó, megfelelő szakértelemmel bíró vállalkozó közreműködésével végezhető el. Ennek költségét a perben kirendelt **"E"** igazságügyi műszaki szakértő 2.700.000.-3.000.000.-Ft közötti összegre becsülte. 2010 júniusában a feladat elvégzésére kompetens vállalkozó 2.605.225.-Ft összegű árajánlatot adott, míg 2011 júniusában 2.197.147.-Ft összegű ajánlat érkezett. Az alperes felkérésére eljáró **"F"** környezetvédelmi igazságügyi szakértő és **"G"** igazságügyi szakértők egyesített szakvéleményükben a maradványépület bontása és a romeltakarítás teljes költségét 1.985.452. Ft-ban határozták meg.

A peres felek között 2009. december 9. napján **"J"** Vagyonbiztosítási Szerződés jött létre, amely a tűzbiztosítási eseményre is kiterjedt. A felek az épületre vonatkozó biztosítási összeget 9.800.000.-Ft-ban határozták meg.

Az alperes 800.000.-Ft káreseménykori forgalmi értéket térített meg a felperesek részére.

A felperesek ingatlana a **"Helység" 1** Község Helyi Építési Szabályzatáról és a község Szabályozási Tervének jóváhagyásáról szóló 9/2003. (IX.4) számú önkormányzati rendelet által a hétvégi házas területen elhelyezkedő építési telkekre előírt feltételeknek nem felel meg, ezért a telek a hatályos szabályozás szerint nem beépíthető.

Az elsőfokú bíróság a Ptk.536. § (1), (2) bekezdése, valamint a felek közt létrejött vagyonbiztosítási szerződés alapján a felperesek módosított kereseti kérelmének helyt adott, és kötelezte az alperest a "D" igazságügyi szakértő által megállapított 7.500.000.-Ft káreseménykori forgalmi érték 900.000.-Ft maradványértékkel és 800.000.-Ft alperesi teljesítéssel csökkentett összegének, valamint a rom- és törmelékeltakarítás 2.605.225.-Ft-ban meghatározott, ÁFÁ-t is tartalmazó ellenértékének felperesek részére történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a felek közt a jogalap körében nem volt vita, az alperes a bekövetkezett tűzkárért való helytállási kötelezettségét elismerte.

Az elsőfokú bíróság a megtérítési kötelezettség mértéke tekintetében irányadó káreseménykori forgalmi értéket a nemperes eljárásban kirendelt "C" és az alperes felkérésére eljáró "B" szakértők meghallgatását követően a perben kirendelt "D" igazságügyi szakértő aggálytalan és ellentmondásmentes szakvéleményének alapulvételével határozta meg. Megállapította, hogy a peres és a nem peres eljárásban kirendelt szakértők ("D" és "C") szakvéleményei közti eltérést a NAV-tól kapott, különböző időpontokra vonatkozó összehasonlító adatok, valamint a figyelembe vett ingatlanok tulajdonságai (könnyűszerkezetes vagy hagyományos építésű) indokolják.

Figyelemmel arra, hogy a perben kirendelt szakértő időszerűbb és könnyűszerkezetes ingatlanokra vonatkozó adatok alapján határozta meg a forgalmi értéket, ezért az elsőfokú bíróság döntése meghozatala során ezt tekintette irányadónak.

Rámutatott, hogy "B" szakvéleménye az ingatlanforgalmi szakértés területén alkalmazandó gyakorlatot és módszertani elveket nem követte, ezért az ott meghatározott forgalmi érték az ítélezés alapjául nem fogadható el.

Az elsőfokú bíróság az alperest a Ptk.360. § (1), (2) bekezdései és a Ptk.301.§ alapján a károsodás bekövetkeztének időpontjától kezdődően kötelezte késedelmi kamat megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a síkpala azbeszt tartalmú, ezért veszélyes anyagként kezelendő. A romeltakarítás során a veszélyes hulladékokra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket be kell tartani. Figyelemmel a törmelék- és romeltakarítás "E" igazságügyi szakértő által meghatározott költségére, a felperesek által becsatolt konkrét vállalkozói árajánlatok összegére, és arra tekintettel, hogy alperes ekörben nem kérte az általa csatolt és a perben beszerzett szakvélemények közti ellentmondások tárgyaláson történő tisztázását, a törvényszék a felperes 2.605.225.-Ft összegű romeltakarítási költség megtérítésére vonatkozó igényét is alaposnak ítélte.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, és az alperes marasztalása mértékének 4.090.322.-Ft-ra történő leszállítását kérte a felperesek perköltségviselésre kötelezése mellett. Másodlagos kérelme az ítélet Pp.252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új tárgyalásra, új határozat hozatalára utasítására irányult.

Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát is vétett. Az ingatlan 7.500.000.-Ft értékéből levonva a telek 590.000.-Ft összegű, az épületmaradvány 300.000.-Ft összegű forgalmi értékét, valamint az alperes 1.700.000.-Ft-ban megjelölt teljesítésének értékét, az ingatlan után fizetendő megtérítés összege az elsőfokú bíróság által megállapított 5.800.000.-Ft helyett 4.910.000.-Ft-ban fogadható el.

Az alperes vitatta **"D"** szakértőnek az ingatlanforgalmi érték körében tett megállapításait. Arra hivatkozott, hogy a szakértő olyan összehasonlító adatokból dolgozott, amelyek beépíthető telkekre vonatkoznak, szemben a perbeli ingatlannal, amelyre épület nem emelhető, ezért csak a rajta lévő felépítmény élettartamáig képviselt számottevő piaci értéket.

Hangsúlyozta, hogy értékcsökkentő tényezőként nyomatékosan kell figyelembe venni az épület korát, a felhasznált anyagok, (pl. azbeszt tartalmú síkpala) minőségét, valamint azt a tényt, hogy az épület a vékony határoló falak és a szigetelés hiányosságai okán állandó lakhatásra nem alkalmas.

Az ingatlanárak 2008-2011 közötti 12%-os csökkenéséből, a terület 2003.évi 4.200.000.-Ft vételárából, és **"B"** 4.300.000.- Ft összegű értékebecsléséből az a következtetés vonható le, hogy a felépítmény forgalmi értéke 5.500.000.-Ft-ban fogadható el. Ezen összegből levonva a 300.000.-Ft maradványértéket, valamint a már teljesített 1.700.000.-Ft-ot, az ingatlanra fizetendő biztosítási összeg 3.500.000.-Ft-ban határozható meg.

Az alperes a romeltakarítás költségeként megítélt 2.605.225.-Ft-ot arra tekintettel is vitatta, hogy az elsőfokú bíróság azt általános forgalmi adóval növelten állapította meg, amelyre azonban felperesek a talaj kicserélésének megtörténtét igazoló számla csatolása hiányában nem jogosultak.

E körben az alperes a biztosítóról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (Bit.) 96. § (6) bekezdésére hivatkozott, amelynek értelmében a biztosító a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségével összefüggésben, a károsító eseményt megelőző állapot visszaállításához vagy a bekövetkezett kár következményeinek megszüntetéséhez szükséges általános forgalmiadó-köteles szolgáltatás ellenértéke (anyag, javítási, illetve helyreállítási költség) után az általános forgalmi adó összegének megfelelő összeg megtérítésére csak olyan számla alapján vállalhat kötelezettséget, illetve térítheti meg azt az arra jogosultnak, amelyen feltüntetik az általános forgalmi adó összegét vagy amelyből annak összege kiszámítható.

Az elsőfokú határozatban írtakkal szemben az alperes csak a romeltakarítás 2.085.000.-Ft összegű nettó költségének megfizetésére volna kötelezhető.

A **"F"** környezetvédelmi igazságügyi szakértő és a **"G"** építőmérnök igazságügyi szakértő által készített egyesített műszaki szakértői vélemény alapján az alperes nem tartotta bizonyítottnak, hogy az ingatlan a paladarabok szétszóródásával oly mértékben szennyeződött, amely a teljes talajcserét indokolja. **"E"** szakértő mechanikai feltárást nem végzett, mintavétel sem a palából, sem a talajból nem történt.

Az alperes nem vitatta, hogy a síkpaláról feltételezhető, hogy azbeszttel szennyezett, így azt veszélyes hulladékként kell a talaj felületéről összegyűjteni és szakszerűen elszállítani. A

kirendelt szakértő azonban nem ellenőrizte az elszállítandó törmelék mennyiségét, annak összetételét, így azt sem állapíthatta meg, hogy a csatolt árajánlatokban rögzített munkálatokat maradéktalanul el kell-e végezni.

A "F" és "G" szakértők a törmelék eltakarításának költségét a fennmaradt épületek bontására is kiterjedően nettó 1.563.348.-Ft-ban határozták meg. Ezen összegből az alperes által megtéríteni vállalt rom- és törmelékeltakarítás költsége nettó 590.322.-Ft összeget tesz ki.

A fellebbezésében kifejtettek szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kamatfizetés kezdő időpontját a Ptk.360. § (1), (2) bekezdése alapján 2010. február 7. napjában határozta meg. A per tárgya nem szerződésen kívül okozott kár megtérítése, hanem a felek közti szerződéses jogviszonyból eredő követelés.

A "J" Biztosítás Szerződési Feltételeinek (ÁSZF) „M” fejezete szerint a kártérítés a jogalap és az összegszerűség elbírálásához szükséges legutolsó okirat biztosítóhoz történő beérkezését követő 15. napon esedékes. Figyelemmel arra, hogy a felperesektől a teljesítéshez szükséges utolsó dokumentumot az alperes 2010. március 2. napján kérte, majd annak beérkezését követően ésszerű határidőn belül, 2010. március 30. napján a felperesek felé teljesített, ezért a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontjaként 2010. március 31. napja fogadható el.

Alperes a fellebbezési értéket 3.424.903.-Ft-ban (7.515.225-Ft - 4.090.322) határozta meg.

A fellebbezés kis részben megalapozott.

Az ítéletábra a törvényszék ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp.253. § (3) bekezdés) megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított és a fellebbezési eljárásban is irányadó tényállásból helytálló jogi következtetéseket levonva kötelezte az alperest a felpereseket ért kár vagyonbiztosítási szerződés alapján történő megtérítésére.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak indokaival - a kamatfizetés kezdő időpontja kivételével - egyetért.

Az alperes a fellebbezésében a felek jogalap körében elfoglalt egyező álláspontja mellett a leégett épület forgalmi értékére és a romeltakarítás költségeire vonatkozó megtérítési kötelezettség összegét vitatta.

Az elsőfokú bíróság által ítélezése alapjául elfogadott "D" perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által készített szakvéleményt az alperes elsősorban azért vitatta, mivel a szakértő a megsemmisült épület értékét olyan környékbeli, felépítményt hordozó ingatlanok adatai figyelembevételével határozta meg, amelyek a hatályos jogszabályok szerint is beépíthetők, szemben a felperesek építési teleknek nem minősülő ingatlanával, amely a rajta lévő épület élettartamáig tekinthető piacképesnek.

Az ítéletábra álláspontja szerint a szakvéleményt az alperes által felhozott indokok sem teszik aggályossá.

A felek biztosítási jogviszonyában irányadó ÁSZF H.) pontjában rögzített meghatározás szerint az a forgalmi érték - amelyet az alperes a szerződés értelmében téríteni köteles -, az adott ingatlan helyi viszonyoknak megfelelő, a kár időpontját közvetlenül megelőző állapot szerinti piaci értéke.

A forgalmi érték meghatározása szempontjából releváns időpontban, a károsodást megelőzően felperesek ingatlana huzamosabb lakhatásra is alkalmas, komfortos, kb. 60 m² hasznos lakótérrel rendelkező nyaralóház volt, amely a felperesek által kivitelezett felújítás, karbantartás eredményeként ezen funkcióját várhatóan több évtizedig betöltötte volna. A rendeltetésszerű használatra hosszútávon is alkalmas üdülőtelek és felépítmény káreseménykori piaci értékét csekély mértékben befolyásolja az a körülmény, hogy - a jogszabályi környezet esetleges változásának hiányában - a későbbiekben az ingatlanon újabb épület nem emelhető.

A károsodás időpontjában a beépíthetőségnek nincs döntő jelentősége abban az esetben, amennyiben az ingatlanon már olyan lakható épület áll, amely a megfelelő állagmegórással rendeltetését, funkcióját huzamosabb ideig is betölti.

Ez okból a kirendelt szakértő a károsodás időpontját megelőző forgalmi érték meghatározása során helytállóan vette alapul a környékbeli, hasonló paraméterekkel rendelkező, de építési teleknek minősülő házas ingatlanok NAV-tól beszerezett adatait.

Nincs ellentétben a perben beszerezett szakvélemény 7.500.000.-Ft összegű forgalmiérték meghatározása azzal a ténnyel sem, hogy a perbeli ingatlant a felek 2003. évben 4.200.000.-Ft ellenértékért vásárolták. A vételár és a szakértő által becsült forgalmi érték különböző összegét nemcsak azok meghatározásának jelentősen eltérő időpontja indokolja, hanem az a körülmény is, hogy a felperesek a felépítményt 2005. évben - a ház faszerkezetére, belső szigetelésére, nyílászáróira, épületgépészeti berendezéseire, burkolataira is kiterjedően - felújították (4.sz. jkv. 4- 5. o., 7. sz. irat).

A fellebbezésben kiemelt értékcsökkentő tényezőket, azaz az épület korát, a felhasznált anyagok minőségét, a hatályos szabványokat nem kielégítő szigetelést a kirendelt szakértő vizsgálata tárgyává tette, a forgalmi érték meghatározása során figyelembe vette, így ezen szempontok a szakértő által becsült forgalmi érték további csökkentését nem indokolják (45. számú szakvélemény 4., 6., 8. oldal).

A perindítást megelőzően, előzetes bizonyítási eljárás keretében eljáró "C" szakértő és a perben kirendelt "D" szakértők azonos érték meghatározási metodikán alapuló szakvéleményei közti számszaki eltérést az elsőfokú bíróság vizsgálta, az ítélet indokolásában kifejtettek arra kellő magyarázatul szolgálnak.

Az ingatlanforgalmi igazságügyi szakértői jogosultsággal nem rendelkező, az alperes felkérésére eljáró "B" szakvéleményében írtak nem alkalmasak a peren kívüli eljárásban, majd a perben beszerezett, lényegileg azonos szakvélemények cáfolatára. "B" által adott forgalmi értékbecslés nem a NAV-tól beszerezett adatokból, hanem 2011. évben az általa választott **helység 1-i** ingatlanok ajánlati áraiból indult ki (17. jegyzőkönyv 4. oldal).

A 7.500.000.-Ft összegű, megalapozott szakértői értékmeghatározásból az elsőfokú ítéletben levezetett, az alperest terhelő forgalmiérték megtérítési kötelezettség 5.800.000.-Ft összege helytálló.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát nem vétett. Az ítélet és a fellebbezés számszaki levezetésének eltérése vélhetően abból fakad, hogy az alperes az ingóságokra teljesített kifizetéseket a biztosított ingatlanra tekintettel megtérítendő összegbe is beszámította az 1.700.000.-Ft összegnek a 7500.000.-Ft forgalmi értékéből történő levonásával.

A fellebbezésben az alperes a romeltakarítás 2.605.225.-Ft költségét a Bit.96. § (6) bekezdése alapján arra hivatkozással is vitatta, hogy az elsőfokú bíróság azt számla hiányában is ÁFÁ-val növelt összegben ítélte meg a felperesek részére.

A felek jogviszonyára irányadó biztosítási szerződés ÁSZF H) pont 7. alpontja a károsodott vagyontárgy számla nélküli javítása, helyreállítása esetén a kár időpontjában fennálló átlagos nettó helyreállítási költséget rendeli megtéríteni.

A romeltakarítás költségei tekintetében azonban ilyen kikötést nem tartalmaz.

A felperesek a rom-, törmelék- és veszélyes hulladék összegyűjtésére és elszállítására megrendelt szolgáltatás ellenértékének megfizetésekor az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 2. § a.) pontja értelmében ÁFÁ-t kötelesek fizetni, így a felperesek e körben felmerülő kiadása a romeltakarítás ÁFÁ-val terhelt költsége. Ennek megtérítésére az alperes az ÁSZF D) pontja alapján számlabemutató kikötése nélkül vállalt kötelezettséget.

A Bit. alperes által a fellebbezésben hivatkozott rendelkezése a biztosítótársaságra irányadó kötelezettséget fogalmaz meg. Az ítélet tábla ekörben utal a Debreceni Ítélet tábla Pf.I.20.435/2012/4. számú határozatában kifejtettekre, miszerint a biztosító nem hivatkozhat a felelősségét kizáró (feltételhez kötő) olyan korlátozásra, amely a biztosítási szerződésben nem szerepel. Vonatkozik ez arra az esetre is, ha a feltétel kikötését a törvény egyébként biztosítja (BDT.2013.2931).

Az alperes a romeltakarítás költségét "F" környezetvédelmi igazságügyi szakértő és "H" igazságügyi építőmérnök szakértők egyesített szakvéleménye alapulvételével 590.322.-Ft összegben fogadta el.

A perben kirendelt "I" szakértő által meghatározott 2.700.000-3.000.000.-Ft becsült költséget megalapozatlannak ítélte. Az alperes álláspontja szerint a tüzeset következtében keletkezett törmelék mennyisége, elhelyezkedése a talajcserét nem indokolja, így "I" szakértő ennek szükségességét feltételező romeltakarítási költségbecslése is eltúlzott.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a perben kirendelt szakértő okszerűen fejtette ki, hogy az épületet fedő kb.70 m² veszélyes hulladéknak minősülő síkpala a tűz és az oltási munkálatok során néhány cm méretűre darabolódva az érintett telken és környékén szétszóródott. A biztosítási esemény óta eltelt több év időtartam, a lombhullás, az időjárás, a növényi vegetáció kizárja annak lehetőségét, hogy a veszélyes hulladékként kezelendő síkpala a földfelszínről, elkülönülten, darabonként összegyűjthető legyen. A terület megtisztítása, a

törmelék elszállítása csak az azt magában hordozó, pontosan meg nem határozható mennyiségű (kb. 50 m³) felszíni talajréteg elszállításával együtt oldható meg.

"I" szakértő által 2.700.000-3.000.000-Ft-ra becsült romeltakarítási költséget nemcsak az elvégzendő munka volumene és a hulladék veszélyességére tekintettel annak specialitása indokolja, hanem a felperesek által beszerzett konkrét árajánlatok is alátámasztják.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozottan határozta meg az alperes által ezen a címen térítendő költségeket a felperesek módosított kereseti kérelmében írtak szerint.

Helytálló azonban a fellebbezésben kifejtett alperesi álláspont a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében.

A biztosítási szerződés ÁSZF M) pontja egyértelműen meghatározza az alperes megtérítési kötelezettsége esedékességének időpontját, amely a kárigény elbírálásához szükséges legutolsó okirat biztosítóhoz történő beérkezését követő 15. nap.

A megtérítési kötelezettség esedékességének 2010. március 30. napjában történő meghatározását - a fellebbezésben írtakkal egyezően - a másodfokú tárgyaláson a felperesek is elfogadták. Ezért e körben az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest 2010. március 31. napjától kötelezte a Ptk.301. § értelmében késedelmi kamat megfizetésére.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp.253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta, míg a kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Az alperes a fellebbezési eljárásban pervesztesnek tekintendő, ezért az ítéletábra a Pp.78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelezte.

A fellebbezési érték 4.314.903.-Ft (a megítélt 8.405.225.-Ft és az alperes által a fellebbezési eljárásban elismert 4.090.322.-Ft különbözete). Az ezen összeg után az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján számított 345.192.-Ft fellebbezési illeték helyett az alperes 274.000.-Ft eljárási illetéket rótt le. Az alperes számítási hibája következtében a le nem rótt 71.192.-Ft fellebbezési illeték megfizetésére az ítéletábra az alperest az Itv.74. § (2) bekezdése alapján leletezés terhe mellett kötelezte.

Az alperes pervesztességére tekintettel a leletezés terhe mellett lerovandó illetéket viselni is köteles.

Az alperes által a felperesek javára fizetendő másodfokú perköltség összegét az ítéletábra a fellebbezési érték alapulvételével a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Győr, 2013. október hó 3. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: